

Redacțiunea Administrațiunii
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisorile neînscrise nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se ra-
trimim!

Birourile de abonamenturi:
Brașov, piața mare Nr. 22

Inscrise mai primesc în Viena
Hudolff, Moser, Haasenstein & Volger
(G. H. Moser), Henric Schickel, Alois
Bernoldi, H. Dukes, A. Oppel, J. Dop-
penberg; în Budapesta: A. V. Gold-
wasser Anton Meier, E. Kisten, Bernat;
în Frankfurt: G. L. Domb; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețurile inserțiilor: o serie
garzonă pe o coloană 6 cr.
și 60 cr. sâmbra pentru o pu-
blicare. Publicații mai dese
după tariful și învoială.

Reclame pe pagina III-a o
seră 10 cr. v. a. s. 50 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în 25-care de
ABONAMENTE PENTRU AUSTRO-UNGARIA:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINĂTATE:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.

ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOVU:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dursul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. s. 50
bani.

Atâtă abonamentele câtă și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 138.

Brașov, Vineri 21 Iunie (3 Iulie).

1891

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Iulie 1891 stilul vechiu
se deschide nou abonament, la care in-
vităm pe toți amicii și prietenii noștri.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
se binevoiesc a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 20 Iunie v.

Diarul german „Münchener
Allg. Ztg.” exprimându-și deose-
bita sa bucurie pentru schimbă-
rile, ce s-au făcut în conducerea
câtorva comitate ardeleni locuite
de Sași, vorbește de o „impă-
ciuire” sau „invoire” a ministe-
riului Szapary cu Sașii, și-i felici-
tă călduros pe aceștia pentru
succesul dobândit.

Imprejurarea acosta a pus în
mișcare pe deputații unguri din
Ardeal, cari dimpreună cu ceia-
lalți conaționali ai lor sunt foarte
sensibili pentru tot ce se scrie
despre Sași în presa germană, și
astfel se hotărâșingrăbă a in-
terpela pe ministrul Szapary,
dăcă în adevăr a tractat și a
încheiat pact cu Sașii ca națio-
nalitate deosebită, după cum spune
diarul din München.

Se înțelege, că întrebarea a
fost din capul locului astfel
pusă ca d-l Szapary să potă răs-
punde după dorință.

Nu cunoșcem încă cuprinsul
întreg al discursului său, dăr
din telegrama, ce o primim
astăzi, vedem, că ministru-președinte
a negat categoric, că a înche-
iat cu Sașii vre-un „pact se-
cret” sau vre-o altă „invoire pu-
blică.”

După acosta declarație, care a
fost anume provocată pentru ca
cei dela putere să ia poziția față
cu veleitățile de „impăcare” ce
mai există la Sași și ică coala în
sîmul celorlalte naționalități, și
să arate, că ei nu vor să recu-
noscă în stat naționalități, cu
cari ar să se tracteze guver-
nului, ci numai „cetățeni ai țerei,”
cari sunt dator să se supune deo-
potrivă legilor și a respecta cons-
tituția; după acosta declarație, și
căm, totă acțiunea din urmă cu
strămutarea și denumirea de fiș-
pani în Ardeal se reduce la o
simplă măsură administrativă a
guvernului, la un hatir, ce s-a
făcut unor persoane și cetățeni
singuratici de către d-nii ministri,
car tel est leur plaisir.

Ce lipsă ar și ave guvernul
unguresc să se împace cu Sașii,
tocmai acum când se pregătesc
să completeze „opera unității na-
ționale maghiare,” prin centrali-
sare la culme a administrației și
prin maghiarizare pe totă linia?
Dăcă li-au dat pe Thalmann la
Sibiu și au dimisionat pașalele
dela Bistrița și Sighișoara, acosta
n-au făcut o cei dela guvern
pentru a se împaca cu naționalitatea
săsescă, ci numai pentru a astupa
gura câtorva cetățeni, cari mai
strigau prin presa din afară, că
Sașii sunt asupriți.

Și acum în loc să se le pară
bine Ungurilor, că foile germane
li presentă pe Sași ca împăciuiți
cu ei, ei se grăbiră a declara în
dietă, că de o împăciuire a lor

cu Sașii „ca naționalitate” nu pôte
fi vorba.

Și caracteristic este, că de-
clararea din cestiune se face toc-
mai acum din incidentul unui
articul de diară, care strict luat
nu cuprinde cu nimic mai mult
decât alte articule, ce s-au scris
mai înainte în foi germane.

Se pare, că „aprobările una-
nime,” cu care au fost luat la
cunoștință răspunsul ministrului
Szapary la interpelarea lui Hor-
vath, au fost incurajate de scri-
rea ce sosise la Pesta cu două
zile înainte, că tractatul triplei
alianțe a fost reinot pe alți
șase ani.

Foile maghiare salută acosta
prelungire a alianței triple cu bu-
curie și mulțămire, exprimându spe-
ranța, că în timpul acesta de pace
le va succeda a săvârși opera „uni-
tății naționale.” Cum ar mai put
fi vorba dăr de o împăcare cu Sașii
ori cu alte naționalități?

Să nu se prea încredă Ungurii
în puterile și norocul lor. Pu-
terea în lume e țermurită și no-
rocul schimbăcios; și, în cazul
cel mai bun pentru ei, ce vor
pută dobândi în șase ani de pace,
ce ar face ca nemulțămirea dintre
poporele nemaghiare să fiă mai
puțin primejdiosă pentru desvol-
tarea liniștită și prosperarea rega-
tului S-lui Stefan?

„Münchener Allg. Zeitung” despre Sași.

Diarul „Münchener Allg. Ztg.” a
scris acum de curând un articol in-
titulat „La rezolvarea cestiunii ardeleni
săsesci.” În acest articol se vorbește
despre bucuria cea mare a Sașilor din
tote unghiurile Ardealului din cauza de-
nimei celor doi fișpani săsesci. „De
astăzi înainte — dăce numita fôia — va
urma pentru Sașii ardeleni erăși o eră
de o pacnică prosperitate și activitatea

acosta creatore în serviciul țerei și a
poporului lor nu va mai fi împedată
său turburată nică prin băneli nică prin
măsur volnice.”

Bărbații fostei „partide poporale să-
sesci,” precum și deputații săsesci din
partida guvernului, au aflat punctul
de unire în 17 Iunie anul trecut în
„Sachsentag”-ul lor, în care au pri-
mit cu unanimitate „programa săsescă
poporală,” prin care între altele s’a
șurat într-un mod esențial înțelegerea
cu guvernul, ba chiar în fond numai
acum s’a făcut posibilă. Laudabilă a
fost idea ministrului Szapary, fiindcă în-
dată ce a ajuns la guvern a declarat,
că e gata să se înțelegă cu Sașii ar-
deleni.

Guvernul actual prin mai multe
acte politice și financiare a arătat, că
„întemă cu sprijin energetic și cu
o bunăvoință serioasă promovarea și în-
tărirea poporului săsesc.” Ba chiar și
linia Sibiu-Turnu-rosu numai după ve-
nirea la putere a lui Szapary a fost
concesionată și pusă în construcțiune. Mare
bucurie li-a făcut Sașilor și delătu-
rarea fișpanilor comitatelor Târnavei
mar și Bistrița-Năsăud. „Prin acosta
li-s’a dat onora convenită și prescrip-
telor legi de naționalitate din 1868.”

Mica poporațiune a Sașilor arde-
leni, dăce numita fôia, nu are numai o
importantă istorico-archeologică, și et-
nografică, ci are încă de resolut și ces-
tiuni politice și economice, căci precum
odinioară Sașii au fost „stâlpii coronei”
așa și „astăzi și în viitor vor continua
opera lor creatore pe terenul spiri-
tual și material, și acum ca și în tre-
cut și în viitor vor fi la granița
sud-estică a țerei și în mijlocul popo-
rațiunilor de altă limbă, un model
de fidelitate cătră tron și cătră patriă.”

Studentii români cătră studenții francesi.

Scrisoarea, ce au adresat o stu-
denții din Bucuresci studenților
francesi, care a fost publicată în

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(3)

Inimi de aur.

Roman, de I. Edhor. Tradus, de Julia.

Abia era la șase ore dimineața, când
Ruth cu pași lini luă drumul spre pă-
dure. Paserile cântau în vuetă asurdi-
toră. „Ce frumos, ce minunată e totul
aici,” șopti ea, apoi se opri și respiră
lungu. O șoptă lină vibra printre frun-
zele arborilor, ca și când ar povesti
despre miracul nopții. „Dăcă limba
acosta ar pută fi înțelă și dăcă aș
fi pentru totdeauna în aerul acesta cu-
rat?... Dăr sosi-va odată ora, în care
va trebui să plec. Și ce mă așteptă
acasă? La asta însă n’o să mă mai
gândesc, nu, oi voi folosi scurtul timpu,
ce e al meu.”

Grăbindu se duse mai departe. O
cale umbră i-se arăta în stânga. „Acosta
conduce la fântâna Herta; odată totuși
mă voi duce acolo,” dăce dăna...

— „Punctual!” șopti Ana zîmbind,
când Ruth apăr. „Bine ai venit,
dragă Ruth. Lăptele tău te așteptă deja.”
Apoi luă un pahar mare și-l umplu.
„Vrei tu să vezi vacile mele?” Ruth
primi invitarea cu un strigăt de sur-

prindere. Ea deschise ușa și atunci sta-
luri de găini și de rațe veniau sburând
spre ele și din grajduri esiau alergând
două câpriore. Ruth, frapată de frun-
seța lor, le neteși pe grumași și dăce
mirându-se. „Ce ochi înțeleși au; uite
cum mă privesc.”

Di după și se strecura în splendorea
verii. Din zile se făcură săptămâni. Și
în totă ziua mergea Ruth la Dölling.
Se ducea în revărsatul zilei și se re-
ntorcea sora târziu. Ea se simțea foarte
bine în casa forestierului. Și fiindcă
Alice încetase de a mai veni după dăna,
ea mai totdeauna se rentorcea în socie-
tatea asesorului, care îi era un compa-
nion plăcut și dăna se afla bine în
societatea lui...

Timpul acesta fū foarte recreator
pentru Ruth. Aerul reșinos și laptele
nutritiv dădă feții sale o colore mai
purpură. Într’o zi Ruth își îndreptă pașii
spre fântâna Herta. Înaintea ei se de-
schidea un câmp întunecos. O tăcere
mormentală domnia împrejur; frunzele
arborilor steteau nemișcate și pe virfu-
rile copacilor bătrâni se coborise o li-
niște misterioasă. Iși urmă calea mai de-
parte cu grăbire.

Deodată se opri. Ce era ore, ce
vedea ea? Pe iarba verde-întunecată se
afă un obiect scilpicios. Ea îl ri-
dică și-l esamină de toate părțile. Era
un notiu de cuprins voluminos, pe
care sigur îl pierduse cineva. Ruth
roși îndată ce-l deschise, aruncându o
privire într’ensul, îl închise erăși. După
conținutul lui, notiul aparținea unui
forestier, pôte era chiar al asesorului.
Ei nu-i era iertat să cetescă în el;
dăr pôte vre-unu nune totuși i-ar spune
al cui este. Drept pe fața primă era
scris: „Lothar Aldenhofen”. Așa dăc
e al inspectorului! Nimenea altul nu
cercetă așa des fântâna Herta, ca
el; asta o aușise dăna adeseori. Ruth
voia să pună notiul bine, când ob-
servă nise hârtii, ce trebe că căduseră
mai înainte. Ea le ridică, punându-le
înăuntru fără de a le ceti. De-odată însă
se înspăimântă. O fotografiă învechită
eși la ivelă. Fără vciă i-se opriră ochii
pe chipu. O exclamare de uimire răsuna
de pe buzele ei, căci un cap blond
femeiesc, de o frumșă admirabilă, îi
suridea fărmeător.

„Lui Lothar al meu,” sta scris pe
marginea fotografiei. Ruth viri cărticia

în buzunar suspinând. Avea de gând
se vorbesc cu Eva, care apoi se o predea
proprietarului ei.

Sui câteva trepte și tufșurile de am-
bele părți ale drumului se gătă. Ruth
păși într’o poiană întunecată. Câteva mi-
nute trebui să-și închidă ochii pentru a
se deda cu întunecimea verdeții. Tăcerea,
ce domnia în jurul ei, era sfântă și a-
dăc; chiar și cânteoul paserilor a-
muța în acosta singurătate profundă. Un
muschiu verde și desu acoperia spațiul,
din mijlocul căruia răsuna mormurul
unei ape, ce cădea în formă de cata-
ractu.

Ruth era la fântâna Herta. Pași
câți-va pași cătră locul, unde răsuna
misteriosul mormur. Un basiu uriaș
încunjurat cu un zid de pietri surii,
de-o înălțime de trei urme, îi se presen-
tă vederei. În mijlocul aceleia era o
ninfă încunjurată de plante verzi, în ju-
rul căreia, ca într’o grădină farmeocată,
înfloria „nu mă uită,” printre cari, ca
stelele strălucitoare, se înălțau mulțime
de „mărgăritărele”. Un păcăuș sprinten
șerpuia spre livadă, unde Ruth mai
nainte visa cu ochii deschiși. Ea se re-
dăcă cu ambele mâni spre zidul, ce

diarul „Bucarest“ și despre care am făcut amintire în numărul de alaltăeri este de următorul cuprins:

Domnilor și scumpe camerați!

Din foile străine am aflat de primirea brillantă, pe care studenții cehi au făcut-o delegațiunii studenților franceși, cari venise a cerceta espozițiunea din Praga; această scoire ne-a bucurat mult, căci ne place totdeauna, că se dă fraților noștri francoși onoarea ce li-se cuvine.

Am aflat și despre visita ce ați dat-o apoi — ca simpli particulari, — studenților maghiari din Budapesta și de primirea călduroasă ce vi-s-au făcut și acolo.

Am regretat mult, că n-am fost informați de mai nainte de sosirea voastră la Budapesta, căci am fi putut profita de vecinătatea voastră cu țera noastră spre a vă plăcea de a vă primi și noi, pentru a vă arăta ce a făcut civilizațiunea franceșă din tinăra noastră țară, și pentru a vă exprima cu glas viu totă recunoștința noastră și toate simpatiile pentru Francoși, dascăli și frații noștri.

Regretăm această asemenea, pentru că noi puteam să ne folosim de prezența voastră în Ungaria spre a vă face cunoscuți *de visu*, starea naționalităților subjugate și asuprite de Unguri și în special starea Românilor din Transilvania, și ați fi putut astfel aprecia prin voi înși-vă esactitatea faptelor citate în Memoriul, pe care noi l-am publicat acum de curând, privitor la situațiunea acestor Români din Transilvania.

Prin această ați fi putut face un serviciu cameraților franceși și totu așa și opiniunii publice franceșe, căci înși-vă puteați să-i scoteți din rătăcire, decât ați fi găsit, că faptele avansate prin noi în memoriul nostru nu ar fi corăspuns în mod esact cu realitatea; voi ați fi făcut și un mare serviciu acestor nenorociți Români asupriți, decât, — găsind, că ceea ce am dăș noi despre situațiunea lor a fost nu numai adevărate, ci încă sub realitate, — ați fi făcut această cunoscută cameraților voștri.

Regretăm în fine cu atât mai mult, fiind-că diarele ungurești ni-au comunicat în timpul din urmă, că ați promis a vă ține obligați (dér această sigură e o esagerare a diarelor) față cu studenții unguri de a combate și discredită în Franca memoriale nostru și a susține pe acela, pe care ei au intențiunea a-lu publica în curând ca răspuns la alu nostru.

În adevăr, — o înțelegem foarte bine, — e foarte posibil, că n-ați putut da credmântu tuturor ce le-am dăș noi în memoriu, — faptele sunt atât de stranii, încât într'adevăr trebuie să

le fi vădută pentru a le crede, — și prin urmare ați fi putut fi foarte ușor convinși despre contrarul. De aceea noi ne-am fi simțit fericiți să fi putut da rătă împreună cu voi prin Transilvania, ca să vă dăm ocașiune să vedeți în temniță chiar pe diariștii și publiciștii români condamnați pentru-că au cerut respectarea legilor; pentru a vă pune în contact personal cu cei cari au suferit deja pedepșa lor de închisore; i-ați fi putut întreba în limba voastră proprie, ei v'ar fi arătat însuși textul legilor și textul ordonanțelor ministeriale, cari violăz aceste legi și în ce privește maniera de tractare publică și privată a Maghiarilor față cu Români, ei v'ar fi putut spune multe lucruri prea edificătoare, cari în memoriul nostru le afirmăm numai în mod palid și incomplet; ați fi putut visita școale și ați fi deosebit fără indoală limba maghiară în lecțiunile profesorilor, pe cari Români îi plătesc din fondurile lor proprii, pentru a instrui copiii lor în limba maternă; ați fi vădută preoțimea, care parte mare vorbește, ca bine instruită, și franțuzesc, și ei v'ar fi putut și espune situațiunea tristă a administrațiunii lor religioșe, cauzată prin intervențiunea ilegală a guvernului maghiar etc. etc.

Dér din nefericire aceste nu s-au întâmplat și nouă nu ne rămâne, decât a vă da o probă indirectă pentru a sprigini faptele aduse înainte în memoriul nostru.

Vă trimitem dér două scrisori, pe cari studenții cehi și croați ni le-au adresat ca răspuns la trimiterea memoriului nostru; ele sunt destul de clare și destul de categorice, pentru a vă arăta, că nu suntem singurii cari cugetă, că naționalitățile străine din Ungaria nu sunt tractate așa de liberal, precum dicu Ungurii. Dacă credeți sincere ovațiunile ce vi-le-au făcut studenții cehi, și așa au și fost, nu aveți motiv să vă îndoiti de sinceritatea simțimentelor exprimate în scrisorile lor; și dacă credeți ce spun aceste scrisori, puteți cu drept cuvânt presupune, că bunăvoința noastră liberală și lealitatea voastră a fost înșelată printr'o lipsă de scrupul a adversarilor noștri, a căroră caracteristică nu a fost niciodată sinceritatea.

Înainte de a sfârși o rugare.

Nu dorim nic decum precum o facu adversarii noștri, ca să căutați a discredită memoriul lor înainte de a fi apărut: din contră vă rugăm să-lu răspândiți cât se pôte, dér — și această e singura noastră rugare, — să-lu răspândiți totdeauna împreună cu alu nostru: ambele părți fiind astfel deopotrivă ascultate, opiniunile se vor forma liber

și în cunoștință de cauză, și, suntem siguri, acesta nu va fi în desavantagiul nostru. Causa noastră n'are trebuință de apărare, nic de complăsanța nimăni pentru a triumfa, căci unei inteligențe sănătoșe și drepte dreptatea se impune totdeauna. Aceasta dér este singura noastră dorință; împlinindu-o nu serviți numai cauza noastră, ci aceea a dreptății însăși.

Primiți, domnilor și scumpe camerați, cea mai cordială espresiune a simpatiei noastre frătesc, ce o păstrăm tuturor studenților franceși.

Studenții români.

SCIRILE ȚILEI.

— 20 Iunie (2 Iulie.)

Instalare de fișpan. Nou denumitul fișpan alu com. Târnavei mar baronul Gavrilu Apor, a intrat în funcțiune. Densul a și depus jurământul obișnuit, în sala comitatului din Sighișora.

Carte oprită. Sub pretextul, că ar fi scrisă în spirit antipatriotic, ministrul unguresc de culte și instrucțiune publică a oprită a se folosi în preparandii cartea școlară intitulată: „Grundzüge der Staatsverfassung Ungarns, von Friedrich Schuller. Zweite Auflage, Hermannstadt 1885“ (Principiile constituțiunei Ungariei, de Fridericu Schuller. Ediția a doua, Sibiu 1885.)

O școlă „patriotică.“ „Kolozsvar“ raportăză cu o bucurie nebună, că cu ocașiunea esamenului de veră dela școlă israelită din Clușiu s'a convinsu din nou, că acea școlă e în adevăr „patriotică.“ Ca dovadă despre acestu „patriotism“ „Kolozsvar“ spune, că întregu esamenul a decurs în limba maghiară și că s'a constatat, că elevii jidanî toți sciu vorbi limba ungurescă. Mai adauge apoi, că unul dintre jidanî anume jupanul Silberstein, a ținut și o vorbire, pe care a terminat-o cu urări la adresa corifeilor din fruntea Kulturegylet-ului. — Într'asta stă „patriotismul“! Se vede tréba, că Jidanul scie bine cum să atingă slăbiciunea Ungurului îngâmfat!

Promovat. D-lu *Virgiliu Barbulovicu*, subnotar la judecătoria de cerc în Tiszalök (com. Sabolou), fu numit ca notar la tribunalul reg. din Nyiregyháza.

Esamene la institutul Vautier. În țilele acestea s'a încheiat anul școlastic și la institutul privit alu d-șorei Vautier prin esamenele, cari — după cum ni-se comunică — au durat patru țile de-a rândul c'unu succesu laudabil.

bilit. În ziua primă s'au ținut esamenul din religiunea rom-cat. și din limba maghiară. În ziua a 2, 3 și 4-a au urmat esamenele din limba română, germană și francesă, cât și din alte studii prescise. Cu deosebire a fost interesant esamenul din musica instrumentală, în care elevele au dovedit o dibăciă laudabilă. Toți cei preșenți au fost mulțumiți de rezultatul obținut.

Petrecerea din Șintereag, arangiată la 22 Iunie n. c. din partea tinerimei academice de pe Valea Șielui, după cum ni-se scie, a succesu foarte bineși a fost cercetată de un public destul de numeros. Localul de dans era împodobit frumos cu cununi și ghirlande de flori. S'au început dansul cu „Someșana“, care s'a jucat cu deosebit entusiasm, după care au urmat celelalte dansuri. În pauș 8 călșeri, în uniformă țărănescă, dansă „Bătuta“, „Călușerul“ și „Românul.“ Au fost în costum național d-șorele: Lucreția Făgărășianu, Florea Popu, Victoria Flămându, Lucreția Cioloca, Victoria și Nina Chifa. Venitul brut alu petrecerei a fost de 76 fl. 50 cr., venitul curat: 41 fl. 40 cr., cari s'au destinat pentru biserica și școlă română gr. cat. din Șintereag. Petrecerea în generală a fost animată și s'a continuat până în dimineața țilei următoare.

Otrăviți de bureți. În Budapesta au fost otrăvite de bureți țilele acestea două familii constatătoare din 17 persoane. Bureții au fost cumpărați dela o precepță din piață. Familiile otrăvite mănăcară bureții pe la amă și când fu la 5 ore p. m. se iviră simptomele otrăvirei. Nenorociților li-se dete imediat medicamentele de lipsă și astfel fură mântuiți de pericol. Precepța măturisii, că bureții i-a cumpărat dela o femeie dela sate.

Foc la espoziția din Praga. O telegramă din Praga anunță, că în sêra de 28 Iunie, într'un pavilion de vinuri dela espoziția de acolo a isbuonit un foc, care însă după un pãraru de oră a fost localizat din partea pompierilor.

Din Nășud.

Comedia cu abdicarea lui Clocanu.

(Urmare.)

Se școlă acum d-lu avocat, *Ioachim Muresianu* și adresăz comitetului următoare propunere de amânare: Onorat comitet!

Intrebarea primirei dimisiunei, prin escrierea alegerei și prin defigerea timpului spre efeptuarea ei, este rezolvită. Deorece însă în adunarea generală

incunjura fântăna Nimfelor. Ruth își plecă capul. Suprafața apei tremura sub picăturile, ce cădeau de sus, însă adencu în apă se ivea succesiv un chip, care din ce în ce devenia totu mai lămurit. Doi ochi di-o espresiune enigmatică priveau spre ea. Cu ambe mânil încercă să oprăscă rașele curgătoare, cari mereu făceau să dispară chipul. Ea se plecă totu mai tare, când deodată un fior îi străbătă inima.

— „Domnișoră Walden, nu sta atât de neprecăută la fântăna Nimfelor“, — țise o voce bărbătescă.

Lângă dâna sta inspectorul Aldenhofen. O roșetă fină îi inundă fața și se întorse confusă.

— „Te-am spăriat, nu-i așa? Voiam să mă depărtez, ca să nu te conturbu, însă vădându-te la fântăna, a trebuit să te admoniez. Cred, că mă vei ierta.“

— „Nu am nimic de a-ți ierta, ci din contră, de a-ți mulțumi!“

Ruth într'acestea își înmuia mânil în apă limpede.

— „D-ta nu bag de sémă admoniarea mea, domnișoră Walden“. Alden-

hofen pășise aprăpe lângă dâna. Capul ei îi întinse umărul lăsând să-i lunge cu sfială privirea pe fața lui. O durdătură se auđi atunci trecându peste virfurile arborilor și pierdându-se în depărtare... Unu trăsnetu îngrozitoră cutremură pământul.

— „Plăie e aici, fără de-a fi prinsu de veste.“

— „Nu pot să rămân?“ întrebă tinăra fată.

— „Nu, permite-mi să te conduc pe calea cea mai scurtă.“

— „Nu pot să rămân?“ țise éraš.

Inspectorul o privi surprins: „Nu scie d-ta, că pe timpul unei furtuni e primejdios să stai în pădure?“

— „Dér mi-s'a spus, că D-ta tocmai pe timpul furtunei ai cercetat locul Herta!“

— D-ta nu cređi în pericol?“

— „Nu prea. Eu cred în Dumnezeu, care ne pôte afla ori și unde. Pot rămâne?“

— „Ne amenință o plăie torențială, nu trebuie să mai trăgănam mult“, țise Aldenhofen. „Să grăbim, ca să ajungem sub coperiș.“

Când Ruth își prinse haina, ca să o scutască de ierba umedă, simți notițul, ilu șoșe și-lu predede inspectorului. „L'am aflat pe drum venind încoco“, țise densul întinđându-i-lu,

— „Îți mulțumesc. Trebuie că mi-a cădutu când steteam pe înălțime. Pôte că venind l'ai eseminat?“

Ruth roși „Numai ca să aflu alu cui este. Numai pentru asta l'am deschis.“

Unu suris fugitiv fu răspunsul. — „Fotografia am pus-o înătru“, țise Ruth zimbindu.

Aldenhofen deschise atunci notițul și șoșe portretul. „Acesta aici?“

— „Ce față admirabilă; abia mă puteam despărți de ea“, replică Ruth însuflețită. „Chipul acesta te farmecă și eu cred, că în continu trebuie să-lu privești.“

— „Ai dreptate, domnișoră Walden. Capul acesta e amăgitor, pentru acesta vomu nimici seducătorul chip.“ țise Aldenhofen sfirciand chipul frumoșei în mai multe bucăți și mergându la fântăna le aruncă în adencul ei.

O poonitură teribilă se auđi atunci,

urmată de-unu cutremur de pământ. Ruth fu incunjurată de-o lumină orbitore, ce-o silea să-și închidă ochii. O grănică vjeitură îi asurđi urechile și i se părea, ca și cum ar curge multă apă peste dâna. Apoi căđu fără consciință.

Când își deschise ochii după unu timpu ore-care ea privi în fața înspăimântată și palidă a inspectorului.

— „Ești atinsă, domnișoră Walden?“

— „Nu-mi lipsesc nimic, însă fântăna a dispărut! Măna d-tale m'a tras de-acolo în ultimul moment. Așa déră că mi s'ar fi întâmplat o nenorocire?“ țise ea linu.

Aldenhofen tăcu.

— „Așa déră de acum vei urî locul Herta?“ replică el după o pauș. Cugetul însă i se părea nesupportabil.

— „Nu, eu mă voi cugeta la densul cu o nespăș mulțumire, pentru-că aici am vădutu mâna puternică a lui Dumnezeu.“

O lumină singulară trecu momentan peste serioșele trăsuri ale inspectorului.

— „Așa déră vino éraš!“ murmură el.

(Va urma)

a onoratului comitetu (recte reprezentanță) din 7 Aprilie 1891, la punctul protocolului de ședință VI, la Nr. de esbite 207 din 1891 a, f, și c, d s'a primit concludusul comisiei administrative, prin care s'a acceptat conceptul unei reprezentanții cetite în acea adunare generală și adresată către ministeriul de culte și învățământul public, care reprezentanție, după afirmarea la desbatere în adunarea generală din 7 Aprilie a. c. a membrului Gavrilă Scridon și netrasă la îndoielă de nimeni, e compusă de către președintele de atunci al adunării Ioane Ciocan, și s'a concludus, ca aceea reprezentanție să se subțernă cât mai curând la locul destinată; fiind-o însă pe lângă totă emphașa, cu care s'a exprimat membrul numit, că de nu compunea președintele acea reprezentanție, ea nu s'ar fi expedat decât ad Calendas Graecas, totuși nici până în ziua de astăzi nu e expedată, fiind îndreptată în contra unor neconștințe și în contra călcărilor statutului și țintese la modificarea regulamentelor; deorece deci concludusul adunării generale din 7 Aprilie a. c. ca aceea reprezentanție, dimpreună cu statutele și regulamentele rectificite să se subțernă la ministeriu, nu e împlinit și acela concludus numai cu subscrierea comitetului președinte de atunci ar fi logică a se executa: de aceea eu propun, ca alegerea pusă pe astăzi să se amâne până va fi executat concludusul onoratului Comitetu din 7 Aprilie 1891 la punctul protocolului VI și la Nr. 207 a, f și c, d din 1891, și reprezentanția votată acolo cu regulamente cu totu, cum trebuie să fie modificate, va fi subțernută la ministeriul, căruia e adresată și numai după aceea să se esorie erășl alegerea de președinte la comitetu (reprezentanță) și la comisiunea administrativă (recte comitetu). Mă rog, ca această propunere să se pertracteze și să se iee în contestul protocolului de ședință.

Născută, 24 Iunie 1891.

Membru I. Mureșianu.

Cade și propunerea acesta combătută mai vârtos de d-lu Ciocan, care vede în ea denunțarea persoanei sale în sus.

Trecându după toate acestea la ordinea zilei, președintele invită pe secretarul fondurilor a ceti propunerea comisiei către comitetu, în cuprinderea: „D-lu Ciocan să fie rugat a rămâne și mai departe președinte, avându încrederea noastră.“ Ce mai votu de încredere șubredă! Este ca și când s'ar fi genat d-lor a țice mai multu.

În fața acestei propuneri, d-lu Dr. Larionessi, membru și el în comisiunea fondurilor, dă lectură următoarei propuneri formale:

Onoratū comitetū!

Gimnasiul nostru este unu institutū de învățământū, care deși tēnērū, în privința numărului profesorilor, în privința edificiului gimnasiul stă pe unu nivou, ca ori și care institutū de învățământū de asemenea categoriā din patriā.

Fiindū gimnasiul nostru tēnērū, nu-mai așa se pōte recomanda și-si pōte elupta atātū pozițiunea intenționată de grāniterii fundatori, cea mandatā de împrējurā și cea așteptată de superiori, decā și în privința științei și în privința moralității, dēr mai cu sēmā în privința creșterii tinerimei în genere, nu numai se va nisui a sta pe o trēptā cu institutele cele mai bune, ci în faptā se va ridicā peste acele.

Spre ajungerea acestui scopū mă-rețū și forțe salutarū se recerū nu numai puteri didactice apte în totā privința și cu aplicare și cu rivna mare, dēr se recere necondiționatū o supraveghiere și o conducere în totā privința aptā și o voință de ferū spre acesta.

Unde a statū gimnasiul nostru sciți cu toții și cumcā astāți nu mai stă pe acea trēptā încă este publice cunoscutū și decā întru conducerea a celui nu-si va pune cineva tōte puterile, se pōte cu siguranță prevedē, că va putē decādē întru atāta, încātū se nu mai cō-rēspundā intențiunii fundatorilor, și așteptārilor legii și încātū se le parā rēu celorl cē l'a fundatū pentru această faptā generōsā și plinā de abnegațiune.

Pentru de a încunjura ori acestū scopū institutū din tōte punctele de vedere, celū puținū pe nivoulū, pe care se aflā ađi și pentru de altū feri de totalā decadință, se recere necondiționatū o putere didacticā conducătoare, care să se jertfescā numai spre acestū scopū.

Dacă individulū chematū să împlinēsă această misiune se întrebunțēză în decursul anului școlasticū 1889/90 în atare măsurā în afaceri administrative, încātū nici puținele ore, pentru cari e salarisatū, nu le pōte ținē și este despoiatū de timpulū fizicū, pe care e menitū a-lū petrece între profesori și școlari și decā în anulū 1890/91 totū acela individū prin afaceri administrative și morbu se împedecā întru atāta, încātū nici cele 3 ore la săptămānā, pentru cari e salarisatū, nu le pōte petrece acolo unde a chematū, atunoi cu siguranță se pōte prețice, că institutulū trebuie să degeneze și să decādē.

Eu credū, că fostulū președinte, pētrunșū de această convingere și de credință firmā, că nu pōte servi mai multe cause, fără ca una sēu alta să o neglégā, și a datū dimisiunea.

Scopurile nōstre principale, domnilorū suntū numai două și anume: susținerea institutelor de învățământū și prevederea unorū școlari cu stipendii.

Dacă noi subtragemū persoanele menite a lucra pentru conducerea și înflorirea institutelor de învățământū și le dāmū altū cercū de activitate fără a ne îngriji ca celū puținū să fiā înloucite cu alte persoane întru tōte cōrșpunștōre, atunoi noi lucrāmū diametralū opusū unuia din scopurile principale și atunoi încētā rațiunea de a mai fi.

Se afirmā, că președintele numai pentru aceea a abdișū, pentru ca să fiā necondiționatū erășl alesū, prin această se facā o manevrā dejositōre și să timbreze comisiunea în adunarea generalā de unu *pictus masculus*, întrebunțāndū prea marea credință a acestorū corporațiunii spre scopuri pure personale.

Eu despre această afirmare nu sum cu tōtā sigititate convinsū, dēr decā această s'ar adeveri pe deplinū, atunoi urmarea naturalā e, ca această procedere este de a se condamna din tōte punctele de vedere și administrațiunea ca o corporațiune onestā, are a se desface numai decātū de dēnsulū.

Pentru motivarea aserțiunilorū mele s'ar putē aduce o mulțime de argumente, însă nu o facū ca să nu atingū susceptibilitatea nici a corporațiunilorū, nici a persoanelorū; o împrējurare însă trebuie sē-o atingū și anume; se pare că fostulū președinte jōcā rolulū celui de āntēiu, care e mānosū pe satū și sētenii nu sciū nimicū.

O împrējurare mai voescū a mai aminti și anume: sciți, d-lorū, că fostulū președinte din causā de morbu nu a propusū nici acele puține ore în anulū curentū, cari i-s'au împărțitū. Decā se reinsānștōșezā, suntemū necondiționatū datori a-lū lāsa la postulū sēu de directorū și profesorū și nu se cade în stare de reconvașcență alū îngreuna cu alte agende, cari nu se ținū de sfera și tagma sa.

Deore-ce noi suntemū datori a avē purerea înainte ochilorū scopulū principalū și suntemū datori a desconsidera cause personale, facū următoarea propunere:

Considerāndū, că înflorirea și înaintarea gimnasiului pretindū, ca directorulū, care e totodată și profesorū, sē-si dedice tōtā activitatea sa numai în interesulū gimnasiului;

Considerāndū, că însāroinarea directorului și profesorului gimnasiulū cu agende administrative, cari nu cadū în tagma sa și în sfera sa de activitate, ilū împedecā întru împlinirea oficiului sēu;

Considerāndū, că nu este consultū a însāroina pe nimeni cu agende, ce nu se ținū de tagma și sfera sa de activitate;

Presupunēndū, că fostulū președinte, ca directorū și profesorū gimnasiulū, nu-mai convinsū de imposibilitatea de a putē servi mai multe cause cu succesū, și-a datū dimisiunea, propunū că;

Abdicarea președintelui sē se primēscā și sē se alegā altū președinte.

Dr. Larionessi.

Termināndū d-lū Larionessi, ia cuvēntulū d-lū P. Petri.

(Va urma.)

Sibiū, 25 Iunie 1891.

Onoratū Redacțiune! Cetindū eu documentele publicite în „Gaz. Trans.“ privitōre la „mişcările Romānilorū din anii 1848—1849,“ așa mi-se pare, că în hārtia tatālui meu, Ioanū Șuluțiu, către Prefectulū Avramū Iancu, reproducā în Nr. 124 din 16 Iunie, s'a strācuratū o erōre de tiparū.

În ultimele șiruri se țice: „numai decātū trimite după bucate, ca nu cumva întorcēndū-se Vasvari pe acolo, să le pustiēsă.“

Bucatele se aflā la Dobra; ēr pe cātū sciū eu, comandantele de honveđi Vasvari care în fruntea soldațilorū sēi, Bocskai csapat, a cādutū în munții apuseni, la „fântinele“, n'a operatū pe la Dobra. Așa credū, că în hārtia tatālui meu va fi scrisū: *Varvarii* (adecă: Barbarii); ēr nu Vasvari.*)

Asemenea în raportulū oficiului reg. cameralū, din Ofenbaia, trimisū Prefectului Iancu, („Gaz. Trans.“ Nr. 123) subscrierea: Iosif. controlorū este a se întregi astfel Iosifū Boeriu, Controlorū.**)

Posteritatea, ba chiar istoriculū a celorlū evenimente purerea memorabile, se va interesa să afe, din firū în pērū, totū ce s'a petrecutū în acea epocā de sänge și grōzā. Și vai! puținū e totū ce sciimū până în ziua de ađi.

Iosifū Sterca Șuluțiu.

Convocare.

P. T. membri ai „Asociațiunii transilvane pentru literatura romānā și cultura poporului romānū“ din despărțēmēntulū VII alū Hațegului, suntū invitați a se înfāțișa la adunarea generalā extraordinarā, ce se va ținē la 13 Iuliu a. c. st. n. la 4 ore p. m. în localitatea institutului „Hațegana“ în Hațegū.

Obiectele suntū:

1. Alegerea directorului în urma re-pausării fostului directorū d. I. Rațiu.
2. eventuale propuneri.

Hațegū, 29 Iunie 1891 st. n.

din încrederea comitetului

Ioanū Ianza,

Telegramele „Gaz. Trans.“

(Serviciulū biuroului de cōresp. din Pesta.)

Budapesta, 2 Iulie. Deputatulū Adam Horvath adresā o interpellare ministrului președinte, întrebāndū-lū pe acesta, că ore este adevēratū că guvernulū s'a lāsātū în pertractārī cu Sașii ca naționalitate și că a încheiatū unū pactū în urma căruia câteva persoane oficiose ar fi fostū delāturate. Are cunoscință ministrulū-președinte și s'a întēplatū ore cu scirea lui că pactulū acesta a ajunsū la cunoscința legislativei prin mijlocirea țiarului „Münchn. Allgm. Ztg.“ Ministrulū-președinte rēspunse, că n'a încheiatū cu Sașii nici pactū secretū, nici vre-o învoire publicā de aceea nici nu e în pozițiune să presente dietei nisce condițiuni neesistente a unorū astfelū de legāturi. Se scie, că țiarulū „Münchn. Allgm. Ztg.“ nu e fōiā oficiosā a guvernului ungurescū, de aceea declinā ori-ce rēspundere privitōre la aceea, ce se publicā în țiarulū amintitū și în specialū aceea ce se referā la Sași. Guvernulū pretinde și dela aceștia, ca și dela toți cetățenii țērii, ascultare de legile statului, respectarea constituțiunii, această o pretinde guvernulū dela toți cetățenii statului, mai multū nu, dēr nu mai puținū o așteptā această și dela Sași. Camera întregā primū rēspunsulū acesta cu aprobārī unanime, și interpellatorulū însuși se declarā mulțămītū cu elū.

Dare de samă și mulțumită publicā.

Făgărașū, 17 Iunie 1891.

Pentru acoperirea speselorū avute cu maiialulū școlēlorū romāne din Făgărașū, ținutū la 11 Iunie n. c. au binevoitū a contribui următorii p. t. d-ni: Basiliu Rațū, vicarū, Iuliu Danū proto-presbiterū, Daniilū de Grāmoiu v.-comite cāte 3 fl.; Dr. Ștefanū Popū, medicū, 2 fl. 50 cr.; Dr. Andreiu Micu, advocatū, 2 fl. 20 cr.; Vasiliu Danū, jude reg., Dr. Nicolau Motocū, advocatū, Zinca Roman, Ioanū Dobrota, comisarū de finance, George Boeriu, proprietarū, Carolū Slavic, comerciantū, George Aiser, propriet. Ioanū Ghimbășanū, propriet.

*) Pōte să aveți dreptate, căci în textulū originalū nu se pōte cunōșce, decā litera a treia este s, ori este r, așa, că se pōte ceti și Vasvari, dēr și Varvari. — Red.
**) Numele Boeriu în textulū originalū e nedescifrabilū și de aceea l'amū omisū. Vē mulțumimū pentru întregire. — Red.

Luca Mănișorū, argășitorū, cāte 2 fl.; Nicolau Cosgarea, căpitanū ces. reg. pens. 1 fl. 70 cr.; Ioanū Dejenariu, Alesandru Reglau, Ioanū Ciora, și Ioanū Toflea cāte 1 fl. 20 cr.; Ioanū Florea, asesorū, Szentivány Casimi, căpitanū Gregoriu Negrea, perceptorū, Iovianū Stioica de Vist, Horvatū George, locotenentū, Nicolau Clonța. parochū, Alesandru Polcolū, concip. de adv., Daniilū Cergū, propriet., Davidū Radeșū, silviculorū, Ioanū Duma, not. cerc., Samuil Craus, hotelierū, George Botezanū, respicientū și Davidū Berlea, sub-conducătorū alū cārței funduare cāte 1 fl. Alesandru Negrea, locot. 60 cr. Mihail Kōncz 50 cr.

An încursū preste totū 52 fl. 30 cr. s'a spesatū 36 fl. 90 cr. rămāne restū 15 fl. 40 cr., cari s'au împărțitū între ambele școle romāne din Făgărașū în scopulū de a se cumpēra cărți școlare, ce se vorū distribui ca premii, cu ocasiunea esameneiorū de varā din ēst-ānū.

Esprimāmū cea mai cāldurosā mulțumită p. t. binevoitorilorū contribuenți, atātū în numele elevilorū, cātū și alū subscrișilorū, pentru sprijinulū, ce ni-l'au prestatū și cu această ocașiune. Basiliu Rațiu. Ioanū Berescu. învățāt. învățāt.

ULTIMĂ SCIRE.

Martī la 6^{1/2} ore sēra au plecatū principele Ferdinand, moștenitorulū tronului dela gara de nordū din Bucureșci în străinătate. Dela palatū l'a însoțitū și M. S. Regele. La garā se aflā ministrii Catargiu, generalulū Lahovary, C. Esarcu, casa militarā a regelui și generalulū Dr. Theodori. Principele purta haina civilā și era însoțitū de d-lū colonelū Robescu și de profesorulū sēu de limba romānā d-lū V. Păunū. Principele merge pe la Viena, la Friedrichshafen, și de aici la Sigmaringen, la tatālū sēu, unde va sosi ađi.

DIVERSE.

Prima sărutare. Despre gustulū primei sărutārī etā ce aflāmū în notițele țilnice ale unei dame: „În 20 Maiu m'a sărutatū R. pentru prima orā! Mē simțiamū ca și într'unū vasū plinū cu rose, cari plutiau în miere, apă de colonia și șampaniā; imi părea, că trece cineva cu piciorē de diamantū peste nervii mei și că multe gondole micī pline de āngerī treceau prin vinele mele și ca și când prin trupulū meu s'ar fi revērsatū unū curentū magneticū în colorile curcubelului!“

Englesulū în birtū. „Chelnerule, nu potū să mănāncū supa această.“ — Vē voiū aduce alta. — Chelnerul duce supa înapoi și aduce alta. După câteva minute: „Chelnerule, nu potū să mănāncū supa această.“ — Chelnerulū infuriatū chiamā pe birtașū. Aceasta se repede spre masa ospelui: „????“ — „Yes, nu potū să mănāncū această supā fiind-cā n'am lingurā!“

Adēncimea mării mediterane. În urma măsurārilorū făcute de vaporulū italianū „Washington“, cea mai mare adēncime a mării mediterane se aflā în Marea-ionicā, cam în apropierea insulei Creta. Aici, la o lățime geograficā de două grade, s'a aflātū o adēncime aproximativā de 4000 metri. E interesantū, că după starea actualā a geologiei, această e partea cea mai adēncā a mării mediterane, și totdeodată cea mai vechiā. Hartele maritime italiene numescū adēncimea această Magnaghi, după numele contra-admiralului, care a condusū expedițiunea.

În școlā. Profesorulū către școlārū: „În ce parte a corpului omenescū se aflā ficatul?“ — Școlarulū (gāndindu-se la harta țērii): „Spre sudū dela plāmāni.“

Numere singuratece din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potū cumpēra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Proprietarū:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactorū responsabilū interimalū:
Gregoriu Maiorū.

Cursul ptelei Braşov.

din 2 Iulie st. n. 1891.

Bancnote românesce Cump.	9.24	Vând.	9.27
Argint românesc	9.18	"	9.23
Napoleon-d'ori	9.24	"	9.28
Lire turcesc	10.50	"	10.55
Imperiali	9.48	"	9.53
Galbini	5.40	"	5.45
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	"	—
" " " 5%	99.50	"	100.—
Ruble rusesce	185.—	"	186.—
Mărci germane	57.—	"	57.40
Discontul 6—8% pe an.			

Dela comitetul central electorale al comitatului Braşov.

Nr. 29—1891.

PUBLICAŢIUNE.

Din partea comitetului central electorale al comitatului Braşov se face cunoscut în înţelesul art. de lege XVIII ex 1876, cumă listele, respective catalocele provisorice ale alegătorilor de deputaţi pentru dieta ţerii sunt compuse pentru acest an în ambele cercuri electorale, ce stau sub conducerea acestui comitet central electorale.

Catalogul general al tuturor alegătorilor din ambele cercuri electorale este espus la vederea fiecăruia în biroulul presidentului comitetului central, er catalocele singuraticelor comune sunt espuse în casa satului a fiicărei comune. Ele se pot vedea de ori şi cine în amintele locuri din 5—25 Iulie st. n. a. c. în prezenţa vre-unui funcionar a. m. dela 8—12 ore, er p. m. dela 2—6 ore se pot lua şi copii de pe ele.

Fia-cine pote reclama în contra catalogului respectiv referitor la propria sa persoană; afară de acesta fia-cine este îndreptăţit a reclama în contra vre-unei neîndreptăţite luări seu lăsări afară din listele acelu cerc de care se ţine — presupunându că el însuşi este luat în vre-una din aceste liste.

Reclamaţiunile se pot vedea de ori şi cine şi fia-cine şi pote face observaţiunile sale la ele.

Reclamaţiunile se fact în scris; într-un scriptu se pot face reclamaţiuni şi pentru mai multe persoane. Observaţiunile de asemenea se fact în scris şi la fia-care scriptu au se se fact observaţiunile separat. Reclamaţiunile au se se fact din 5 până inclusive 15 Iulie a. c. st. n.; er observaţiunile din 16 până inclusive 25 Iulie.

Reclamaţiunile şi observaţiunile instruite cu documentele recerute sunt de a se adresa subscrisului comitet central electorale şi au a se preda antistei acelei comune în contra cărei liste s'a fact reclamaţiunea.

Acestea se aduc la cunoscinta publică pe lângă acea observare, că comitetul central va decide asupra acestor reclamaţiuni şi observaţiuni în şedinţele publice, ce le va ţine în 1, eventual continuativ şi în 2 Septemvre a. c. st. n. dela 9—12 ore a. m. şi că aceste decisiuni se vor pute vedea de ori şi cine în orele de oficiu din 20—30 Septemvre a. c. st. n.

Din şedinţa comitetului central electorale al comitatului Braşov, ţinută în 15 Iunie 1891.

Ilia Roll mp. **Dr. Friederic Jeckel**
consilier regesc protonotar onorari ca
vice-comite şi preşed. actuar.

Nru 6766—1891

613,3—2

CONCURS.

Pentru ocuparea postului devenit vacant de cancelist magistratului împreunată cu un salar anual de 450 fl. şi cu ban de locuinţă de 100 fl. se escrie prin acesta concurs.

Competenţii pentru acest post au de aşi ascerne subscrisului magistrat până în 16 Iulie a. c. după prânş la 6 ore petiţiunile provădate cu timbrul prescriş şi cu documentele asupra studiilor scolare, asupra cunoscerei celor 3 limbi ale patriei şi mai cu semă asupra cunoscerei limbei germane şi maghiare în vorbă şi scriş.

Braşov, 26 Iunie 1891.

Magistratul oraşenesc.

Serviciul de Studii şi construcţiuni: căi ferate, şossele şi poduri al Ministerului Lucrărilor Publice din România, face cunoscut că are necesitate de Ingineri eşi cu diplome seu certificate din unile din Şcolele Technice: Viena, Berlin, Paris, Bruxelles, Gand, Zurich etc. şi se fia de naţionalitate Români seu cel puţin se cunoscă limba Română.

Amatorii da fi angajaţi pe unu, doi seu mai mulţi ani, sunt rugaţi a trimite Serviciului în Bucureşti Strada Minerva Nr. 16 propunerile cu o copie legală după diploma seu Certificate, cu indicaţiunea naţionalităţii, etatea, timpul servit şi anume la ce lucrări.

Avisu d-loru abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunei se binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal şi numerii de pe fascia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiască a scrie adresa lamurită şi se arate şi posta ultimă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FUNDATĂ ÎN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREŞIANU**BRAŞOVU, PIAŢA MARE No. 22.**

Acestu stabilimentu este provădatu cu cele mai noue mijloce tehnice şi asortatu cu totu felulu de caractere de litere din cele mai moderne, este pusu în poziţiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine şi acurateţă, precum:

CĂRŢI DE SCIINŢĂ,
LITERATURĂ ŞI DIDACTICE

STATUTE.**FOI PERIODICE.**

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINTU ŞI COLORI.

REGISTRE ŞI IMPRIMATE
PENTRU TOTE SPECILE DE SERVICIURI.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI ŞI RESTAURANTE.

COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
PREŢURI-CURENTE ŞI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

BILETE DE LOGODNĂ ŞI DE NUNŢĂ
DUPĂ DORINŢĂ ŞI ÎN COLORI.

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primescu în biuroulu tipografiei, Braşov, piaţa mare Nr. 22, etagiulu I, cătră stradă. Comandele din afară rugămu a le adresa la

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşov.